

LA VANGUARDIA

GIRONA

ESPECIAL TEMPS DE NEU
**Les estacions
d'esquí milloren
en serveis
i instal·lacions**
PÀGINES I a XII

INMA SAINZ DE BARANDA
El tècnic de senyals marítimes Miquel Molina, en el far de Roses; Molina té al seu càrrec també els fars del Cap de Creus; Cala Nans, a Cadaqués, i Port de la Selva
TERESA ARTIGAS
Girona

El Miquel Molina és tècnic de senyals marítimes, viu a Banyoles i té al seu càrrec els fars de Cap de Creus, Cala Nans, a Cadaqués, Port de la Selva, i Roses. Des de que a finals del segle passat els fars de la Costa Brava van passar a dependre de l'Autoritat Portuària de Barcelona aquests es van automatitzar, els faroners van deixar de viure-hi i es van convertir en tècnics de senyals marítimes. Actualment, dos d'aquests tècnics tenen cura de tots els fars de la Costa Brava.

La manera com avui es controlen els senyals marítimes no té res a veure amb aquella imatge literària dels fars situats en llocs extrems a la vora del mar, exposats al vent i les tempestes on els faroners vivien aïllats i envoltats de so-

litud i s'havien d'autoabastir d'aigua i menjar a més del que els feia arribar el ministeri d'Obres Públiques del qual depenien. El faroner d'avui és una persona amb coneixements de tecnologia que pot

viure terra endins i controlar el funcionament i les incidències de cadascun dels fars des de casa seva a través d'un ordinador.

La xarxa de fars construïts segons el plan general para el alum-

brado marítimo de España e islas adyacentes fa uns 150 anys sota el regnat de Isabel II segueix sent la mateixa, tot i que ampliada, però el cos de funcionaris que se'n van fer càrrec durant gairebé un se-

gle i mig ha passat a la història. Ara, molts dels edificis s'han cedit als ajuntaments per a usos públics o estan a punt de ser-ho; les llanternes depenen de l'Autoritat Portuària de Barcelona, que ha reservat l'espai necessari a cadascuna de les antigues vivendes per instal·lar-hi la tecnologia que assegura la correcta senyalització als navegants sense la presència física del faroner.

De bon matí, el Miquel Molina fa una visita rutinària al far de Roses. El sol d'hivern il·lumina l'edifici amb rajos esbiaixats. A les dues vivendes de la del far ja no hi viu ningú i s'hi respira una atmosfera humida, a fora, però, encara hi ha la cisterna, l'hort i un jardí ben cuidat davant de la casa. En una de les habitacions, hi ha tot el que cal perquè el far funcioni tot sol. El Miquel comprova que no hagi saltat cap diferencial del

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

Faroners de terra endins

Des que a finals del segle XX es van automatitzar, els fars funcionen sense faroners i amb control remot